

NIEPOKRYTY (3) *part praet pass pf*

e oraz o jasne.

sg m N niepokryty (1). ◇ f N niepokrytą (1). ◇ pl N subst niepokryt(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. W funkcji właściwej: *Którego nie pokryto dachem* (1) :

Wyrażenie: »studnia niepokryta [= bez zadaszenia]« (1): Kiedy naprzód ludzie budować poczęli/ wywiedli ná domiech wyłokie dáchy [...] iżby łathwiew defzczowa wodá łciekác mogłá [...] á wżákoż ku temu użytkowi/ wnet y ozdóbá przyłtąpiłá/ ták iż owe dáchy czo ie Włófkiami zowá/ á nie łá/ y łtoią by kominy/ ábo łtudnie nie pokryte/ nigdy tey piękności/ thego kłtałtu/ áni użytku niemáią *GórnDworz* L16v.

II. W funkcji przymiotnika: *Którego nie można zataić, nie do ukrycia* (2) : Bo tak wiedz/ iż w człowieku łá mocarki dziwne/ Nie tilko łobie rozne/ ale i przeciwné. Iełt byłtra popędliwołć/ iełt żądza niełfyta. Boiażń mdłá/ żáłołć łmutna radołć niepokrita. Nad ktorimi iełt rozum/ iako Hetman *KochSat* B4v; A w nocy nieprzeýżránéy ogień niepokryty. Twárdá łkálę przeráził: á oto z kámięniá Zdróy przeýroczyłty wypadł nowégo łtrumięniá. *KochPs* 115.

Synonimy: **II.** jawny, niepokątny, nietajemny, nietajny.

Cf **POKRYTY**